

Klumme august 2016 til Inner Wheel Danmarks hjemmeside

Kaprifolie

Vi venter i 9 måneder på, at det snart bliver sommer. Vi håber på, at den bliver solrig og dejlig varm.

Vi har så mange forventninger: Oh, når det bliver sommer, så skal vi dit og dat. Vi vil så gerne sidde ude, vi vil så gerne spise ude, vi vil så gerne sidde i solopgangens skær og nyde morgenbordets glæder, nyde at en ny dag begynder, den er helt ny, den har aldrig været brugt før.

Tankerne flyver. Hvad skal vi lave i dag? Hvad vil vi putte ind i denne dejlige sommerdag?

Fuglene synger, alle de dejlige lyde og dufte.

Dufte. Hvad er det, jeg kan dufte? Noget meget krydret og på samme tid en dejlig sød duft. Jeg duftede det også i aftes, luften var krydret og dejlig. Nu ved jeg, hvad det er: Kaprifolie. De vokser vildt overalt omkring mig. De er gule, hvide, pink og mørkerøde; nogle hvide og gule, andre lyserøde og hvide.

De snor sig gennem mit landskab, op i træerne, rundt om vilde hindbær og brombær. Det er sommerparadis, når det er skønnest.

Rådyrene vil lade dem stå, og jeg har dem helt for mig selv. Kun bierne og jeg nyder dem, og følelsen af glæde og taknemlighed går gennem mit hjerte. Det er denne sommer, jeg har ventet på så længe. Nu er det øjeblikket. Jeg plukker og plukker af mine kaprifolier og sætter dem i vaser, så hele huset kan dufte af sommer.

Jeg vil suge det til mig som nektar og håbe på, at den energi, jeg får her, kan holde længe og langt ind i efterår og vinter.

Dette er sommerparadis. Hvor findes paradiset?

Jeg mener, at paradiset er lige der, hvor vi bestemmer os for, at det er. Og hvis vi kan lugte og føle og se det store i det små, så behøver vi ikke at lede efter lykkefølelsen i naboens have eller i et andet land.

Den er der, hvor vi er. Vi bestemmer selv, hvad der er vort paradiset.

Så blev det sommer endnu engang i smukke Danmark.

Benedikte Ehlers

DISO D45

